

odvolací soud nezabýval (§ 503 čís. 3 c. ř. s.) a neprovedl potřebná skutková zjištění. Nemohl-li žalobce při úpravě práce u žalovaného nepřetržitě pracovat, musel-li však býti zaměstnavateli k dispozici, jest tuto pohotovost žalobcovu k práci včítati do pracovní doby, neboť jen zákonné pracovní přestávky podle § 3 zák. čís. 91/1918 Sb. z. a n. nelze včítati do pracovní doby (Srov. výnos ministerstva sociální péče z 21. března 1919 čís. 4751/III-19). Bude-li zjištěno, že žalobce pracoval přes čas, bude třeba dále zjistiti, kolik mu bylo celkem vyplaceno, a bude pak uvážiti, zda byl náležitě odměněn za všechny pracovní úkony (za práci vykonanou v době normální a v hodinách přes čas). Nezbylo tudíž než napadený rozsudek zrušiti.

Čís. 15707.

I vnucená správa náleží mezi zákonné prostředky k vydobytí poplatků, přerušující jejich promlčení, byla-li poznamenána v pozemkové knize.

Přetržení promlčení nastává však teprve okamžikem, kdy žádost o výkon této poznámky došla knihovního soudu, nebo byl-li knihovní soud zároveň exekučním soudem, okamžikem, kdy byl podán návrh na vnucenou správu.

(Rozh. ze dne 30. prosince 1936, R II 506/36.)

Srov. Sb. n. s. čís. 15676.

Prv ý s o u d rozvrhuje nejvyšší podání nepřikázal Československému státu v přednostním pořadí přihlášený převodní poplatek. R e k u r s n í s o u d jej v přednostním pořadí přikázal. D ů v o d y: Československý stát přihlásil před dražebním rokem nárok na převodní poplatek v přednostním pořadí (§ 172, odst. 2 ex. ř.), předloživ platební rozkaz, z něhož vyplývá, že převodní poplatek vyměřený 4. října 1930 požívá přednostního pořadí a že poplatek ten není zaplacen. V platebním příkazu byla zároveň potvrzena jeho pravoplatnost a vykonatelnost. Dle § 216, odst. 1 čís. 2 ex. ř. jest přiznati v přednostním pořadí, pokud pro opožděné ohlášení nemá platnosti ustanovení § 172, odst. 2. ex. ř., poplatky za převod majetku zadržené za poslední tři léta přede dnem příklepu. Stát prokázal dle § 210 ex. ř., že převodní poplatek jest vyměřen z nemovitosti, jež jest předmětem prodeje. Jest se tudíž ještě zabývati otázkou, zda tříletá lhůta byla promlčena. Podle nař. min. fin. z 3. května 1850 čís. 181 ř. z. tato promlčecí lhůta se přerušuje použitím zákonných prostředků k vymáhání poplatků. Den 17. dubna 1931 bylo pro tuto pohledávku vloženo zástavní právo. Dne 12. dubna byl podán návrh na vnucenou správu k vydobytí této pohledávky. Důsledkem toho byla promlčecí lhůta přerušena, takže uvedený poplatek má v den dražby přednostní pořadí a proto neprávem nebyl přiznán.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Převodní poplatek, o němž tu jde, byl na nemovitosti do dražby dané zajištěn zástavním právem dne 17. dubna 1931, a správně uznal soud druhé stolice, že tím byla přerušena promlčecí lhůta podle čl. III, 14 nař. min. fin. ze dne 3. května 1850 čís. 181 ř. z. Rozhodnutí věci závisí na otázce, zdali tato nová promlčecí lhůta byla zase přerušena zahájením vnucené správy. Tento exekuční prostředek byl navržen dne 12. dubna 1934 u okresního soudu v M. k vydobytí přednostní pohledávky a povolen usnesením ze dne 18. dubna 1934. Podle výpisu z pozemkové knihy katastrálního území M. došla žádost o poznamenání vnucené správy knihovního soudu dne 18. května 1934. I řádně provedená vnucená správa náleží mezi zákonné prostředky k vydobytí poplatků, přerušující jejich promlčení, jestliže tento exekuční prostředek jest vyznačen v pozemkové knize. Exekuční řád předpisuje sice v § 98, že soud povolující vnucenou správu má z moci úřadu požádati soud, u kterého jest vložka nemovitosti, aby vnucenou správu u příslušné nemovitosti knihovně poznamenal na listě břemen po případě, že sám má naříditi z moci úřadu tuto poznámku, je-li zároveň knihovním soudem. Tato poznámka zahájení vnucené správy v pozemkové knize je nezbytným předpokladem pro to, aby nastaly určité právní účinky, jak plyne z ustanovení §§ 103 a 104 ex. ř. Po této stránce jest podle § 104 ex. ř. při nemovitostech zapsaných ve veřejných knihách rozhodným čas, kdy žádost o výkon této poznámky došla knihovního soudu, nebo, byl-li knihovní soud sám povolán k tomu, aby povolil vnucenou správu, čas, kdy byl podán návrh na vnucenou správu (§ 29 obec. zák. knih.). V souzeném případě byl knihovním soudem podle ustanovení § 118 čís. 2 jur. normy, tehdy ještě nezrušeného (čl. I čís. 6 a XI zákona ze dne 16. června 1936 čís. 161 Sb. z. a n.), krajský soud v M., povolujícím a zároveň exekučním soudem však okresní soud v M. Správně žádal tento soud v usnesení ze dne 18. dubna 1934 krajský soud v M. o knihovní výkon povolené zároveň poznámky zahájení vnucené správy. Došla-li tato žádost teprve 18. května 1934 knihovního soudu, mohly účinky, které mají za předpoklad vyznačení vnucené správy v pozemkové knize, nastati teprve tímto dnem, a poněvadž v té době již uplynula tříletá doba běžící od 17. dubna 1931, nepoživá sporný převodní poplatek již přednostního práva na prodané nemovitosti.

Čís. 15708.

Ustanovení čl. 368, druhého odstavce obch. zák. jest předpisem výjimečným, daným výhradně pro komisionářský poměr. Není přípustné použití ho na jiné právní poměry.

Prodal-li vlastníkův zmocněnec věc svým jménem, nepřísluší vlastníkově proti exekuci, vedené věřitelem zmocněncovým na pohledávku za kupitelem, žaloba podle § 37 ex. ř., nebyla-li mu zmocněncova pohledávka postoupena.

(Rozh. ze dne 31. prosince 1936, Rv I 756/35.)